

ע"פ 462/14 - ליאור אזולאי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 462/14 - ד'

לפני: כבוד השופט צ' זילברטל

המבקש: ליאור אזולאי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לפריסת תשלומי פיצוי

בשם המבקש: עו"ד יצחק בם

החלטה

המבקש הורשע בעבירות שונות ובמסגרת גזר הדין בעניינו הוטלו עליו עונשים שונים. כן חויב המבקש בגזר הדין בתשלום פיצויי לשני מתלוננים בסך כולל של 40,000 ש"ח כאשר נקבע כי הפיצוי יושלם עד ליום 1.4.2014 (ת"פ 26865-07-12 בבית המשפט המחוזי בירושלים). המבקש הגיש ערעור על גזר הדין בעניינו, ובגדרו לא השיג על רכיב הפיצוי שנקבע בו. ביום 1.4.2014 הגיש המבקש לבית משפט זה "בקשה לפריסת תשלומי הפיצוי" בה טען, כי "ברצונו לשלם את מלוא הסכום, אך מאחר והוא אסור, אין ביכולתו כעת לשלם את הסכום האמור אלא בתשלומים".

דין הבקשה להידחות. בפסיקה נקבע, כי השיקולים לעניין עיכוב ביצוע תשלום הפיצוי למתלונן "נגזרים מן השיקולים לעיכוב

עמוד 1

ביצועו של פסק דין כספי בהליך אזרחי ועל המבקש להראות כי סיכויי הערעור להתקבל טובים וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו" (ע"פ 9338/08 אלעוקה נ' מדינת ישראל (31.3.2009)). בענייננו, יש קושי להכריע בבקשה על סמך השיקולים האמורים, שכן, כאמור, המבקש כלל לא ערער על רכיב הפיצוי שנפסק לחובתו בגזר הדין. בנוסף, בבקשה לא הועלו טענות שיש בהן כדי ללמוד שמאזן הנוחות נוטה לטובת קבלת הבקשה. מעבר לכך, המבקש לא צירף את המתלוננים כמשיבים לערעור ולבקשה לפריסת התשלומים וגם מטעם זה דין הבקשה להידחות (ראו, למשל, ע"פ 238/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (24.1.2008)).

נראה, איפוא, כי אין מקום שבית משפט זה יעתר לבקשת המבקש. בכל מקרה, ככל שהמבקש יעמוד על טענתו כי אין באפשרותו לעמוד בתשלומי הפיצוי, באפשרותו לפנות בבקשה לפרוס או התשלום לפי סעיף 5ב לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995 (ראו בעניין זה ע"פ 4200/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה י"ג (21.8.2013)).

סוף דבר. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ד' ניסן התשע"ד (4.4.2014).

ש ו פ ט